

O Dracích a lidech

I.

*V dávných dobách blahobytu,
kdy dračové pobíhali mezi vesničany,
ničemu nebylo napozbytu,
a lidé nebyli svačinami.*

*Byla to doba rovnosti,
vždyť všichni se měli rádi.
Jenže pak se tu objevil "dobrák od kosti",
a začal lidem lháti.*

*"Já měl včera vidění,
že draci chystají vzpouru.
Cožpak chcete býti zranění?
Vezměte tam tu starou rouru!"*

*I vidění se naplnilo,
nebylo to jen tak,
brzy se tu zamračilo,
řekneme Vám přesně jak,*

II.

*Velkokrálové lidský a dračí,
ti staří dobří braši.
Jednomu však nestačilo,
říkat sluhům "naši".*

*I vzbouřil se dračí král,
že taký život přec nechce.
K tomu mu šikovný minstrel hrál,
jenž myšlenku mu vnuk lehce.*

*"Dost již bylo nošení,
číší zlatými draky,
volám po zhoštění,
ať i lidé nosí fračky!"*

*I svolal lidský král radu,
jenž rozhodnouti měla,
zasedl však do úřadu,
lenoch třídy nula.*

III.

Proč pracovat bychom měli,
když krásně si tak žijem,
zrna bychom nenamleli,
zapijme to pivem!"

V tom rozčílil se dračí král,
a zavolal si všechny draky.
Od nich vyslechl spoustu chvál,
že tohle by udělali taky.

Vystoupili draci na náměstí,
a král Detardeus zvolal k lidu:
"Jste banda tupců, jediné vhodné k jídlu!"
A bouchnul o zem pěstí.

Nebe náhle potemnělo,
vzlétlo dračů snad milion.
Mnoho lidí ihned oněmělo,
a spustil se Lord of Vermilion.

Lidé stáli jako sochy,
epocha dračí tím skončila.
Lidský král se třásl strachy,
jeho tváře slza smočila.

Dračí král věděl jistě,
kudy cesta jejich povede.
Brzy byli na onom místě,
kam lidská noha nevejde.

Skála stará mnoho věků,
jež lidské oko neznalo.
Stála tam již od pravěku,
dobře se v ní toulalo.

Než-li se však ubytujem,
královské lóže je nutností.
Horu zlata napumpujem,
střed sluje se tím přemostí.

Uběhlo již mnoho let,
všichni draci pospávali,
král Detale již starý kmet,
draci rychle zamrzali.

Tak byl ukončen blahobyt,
jež ovládal mezirasové vztahy,
ačkoli byl stěží vydobyt,
nepřečkal lidské snahy.

IV.

I hle, mnoho let uplynulo,
skupina dobrodruhů se jala,
prozkoumat knihovnu Granulo,
kde stará pravda se zjistit dala.

Zde se o kouzelné šupině dozvěděli,
jež zdobila hrdou hrud' dračí,
i stali se budoucími pachatelí,
jež šupinu z jeskyně dračí tlačí.

Seďm statečných lidí se sešlo,
z nichž tři v hávu kněží,
chtíc by jejich jméno vzešlo,
Dr Yueh, Vittek a Betr pro slávu běží.

I hrdinný kovář a vrah ve stínu,
TheyCallMeLucy s Howling,
rozhodli se utopit zisk ve vínu,
nedá si někdo z nás doping?

Poslední dva rekové,
soustředící se na sřelné zbraně,
milovníci svíčkové,
Ballantines a Thisbe, na ně!

I vydala se skupina s vidinou zisku,
do Hugelu na pouť dalekou.
Bylo to ve všem midgardském tisku,
získat slávu chtěli velikou.

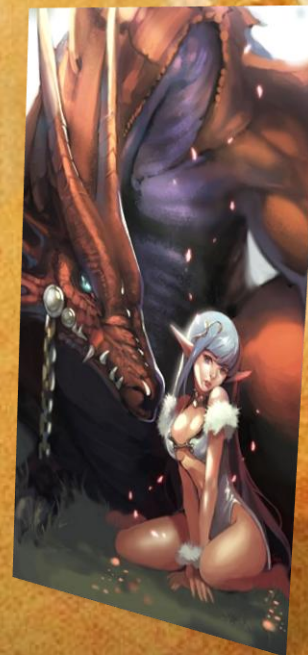
V.

Kde však draci sídlí?
Skupina všude slídila,
dračí rod prořídilý,
databáze zradila!

Skupina naše s velkou chutí,
zapojili se do velkého hnutí,
nechtěli být příliš krutí,
ale mlátili draky do zblbnutí!

V tom zjistil to král Detale,
že život má už na mále,
on svoji kůži nikomu nedá,
kdo kůži chce, ať všude hledá!

Skupina šla slují dál a dál,
Dr Yueh si oblékl magický šál.
Howling pak užila sílu temnou,
"Doufám, že na místě všichni zhebnou!"

Betr měl s sebou malý svitek,
jenž mu dal jeden skřítek,
Linku dostal ihned z fleky,
po dracích nezbylo ani slechu.

Thisbe křičí, střílí, trhá,
Fkovou podprsenku po nich vrhá.
Vitek spěšně za ní běží,
"Kde ta podprda asi tak leží?"

Mocná sekera škube draky na kusy,
tudý prošla šílená TheyCallMeLucy.
Ballantines whisky v klidu pije,
zatímco mu pod nahama dračí maso hnije.

Detale poslední obranu Hyder přivolal,
prvnímu útoky hravě odolal.
Pak však Lucy chytla rapla,
Detaleho snadno drapla.

Prosil, skučel, podplácel,
z ocásku trošku víc krvácel.
"Prošli jste zkouškou lidské zmije,
ted' však vaše duše v pekle zhnije!"

"My už z pekla jsme, dráčáku ubohý!
Tak se radši uvolni, ať to tak nebolí."
"Co vlastně chcete? Proč jste tu?
Přišli jste si pro šupinku, zda-li se nepletu?"

"Tady ji máte, ted' mě již nerušte,
příliš při odchodu zbraněmi nebušte.
Uléhám ke spánku věčnému,
nepromluvíím k vám již žádnému."

VI.

Tím končí příběh o vznešeném draku,
Jež leží na zlatě v královském vaku.
Žil mnoho let a století,
jeho rod však zasáhlo prokletí.
Naše družina vesele ve městě kševetí...

